

Tato práce se zabývá nedávnými diskusemi o náboženské pluralitě v rámci křesťanské teologie. Představil jsem myšlenky Deklarace z Abú Dhabí ohledně pozitivního výhledu vývoje lidstva (nejen) díky mezináboženskému dialogu. Podobné výsledky mezináboženského dialogu (byť v menším) se naleznou v Dupuisově teologii. Ta navíc, podle zjištění práce může sloužit jakožto teoretické východisko Deklarace i Prohlášení. Samozřejmě nevíme, zda tomu tak bylo. Představil jsem zkrátka další paradigmaty a modely teologie náboženství a jejich představitele. Představil jsem, jak je Dupuisova teologie recipovaná u dalších teologů a zaujal jsem k ní vlastní kritické stanovisko v 11 bodech/otázkách k objasnění či dalšímu studiu. Spor o inkulturované indické křesťanství se projevuje v křesťanských ashramech i na jevu pronásledování křesťanů.